

Sárkányeregetős

láttam a busz ablakából lányokat sárkányt eregetni

a mellettem ülő néni cukorkával kínált

a néniknél valahogy mindig van cukorka

eszembe jutott a szemed

Ősz van

egyre hidegebb

az ember megszokja

fázik

tegnap lettem volna angyal

más napokon meg csak úgy

lefeküdnék az út közepére

áthajtana rajtam egy busz

lehet pont az aminek éppen kinézek az ablakán

láttam sárkányokat

lányokat eregetni

idén még utoljára veszek a fagyisnál

egy gombóc citromosat

aztán majd lehet

megfájdul a torkom

vagy eszembe jut a szemed

paradicsom

a háttérben mindig ott voltak a hegyek,

a hegyeken hó, rajtunk kabát

fejünkön sapka,

nyakunk köré meg hol sál,

hol a megszokás fojtó kötele tekeredett

aztán ott volt a vonatállomás

a vasárnap délutánok

az ő fülében fülhallgató

az én nyelvemen panasz anyámról

bennem a halk kétségbeesés,

mert egyre ritkábban figyelt már rám

ordítanom kellett volna,

vagy éppen a combjai közé simítani tenyeremet

megcsalni, és a képébe vágni, hogy

tessék, ezt azért, mert nem foglalkoztál velem

de csak ülünk

mint egy festményen

hátunk mögött hegyekkel

nyakunk körül kígyó,

meztelenek

Ádám és Éva,

már rohadtul unják egymást

Eszi néni

gyakran nem tud esténcént aludni

volt édesanyának egy gyöngysora

kék gyöngyökből

szerette nagyon

addig-addig piszkálta míg édesanya neki nem adta

aztán egy tornaóra előtt beleakadt a blúza

kétségbeesetten ugrott a padlón koppanó gyönygyök után

forgolódik

bűntudat gyötri

*

lyukas már a kockás pokróc amit

délutánonként az erkélyen lévő kis lócára terít

megsimítja és sóhaj egyet

jár a sóhaj

a napi kávé és a kis szelet sütemény mellé

a lábánál öreg macska dorombol

csíp egyet a süteményből

és titokban odadobja neki

titokban mint a gyerek

akit leszidnak ha csen egy falatot az asztal

alá kedvencének

*

Cila bolyhos kiscica volt amikor a házhoz került

rémült kis vöröskés színű

igazából játékos sem volt

a gyerekek meg hamar ráuntak hogy nyúzzák

így lett Eszi néni kedvence

mikor Eszi néni gesztenyebarna haja megőszült

Cila vörös bundája is megkopott

*

néha aggódik

hogy Lacika biztos kigombolta

az ingujját az iskolában

véget nem érő harc volt ez kettejük közt

ő beombolta a Lacika meg ki

délutánonként azután hogy elkészítette az uzsonnát

félve várta haza a gyereket

*

háború is volt

Lacika és Cila csak a háború után jöttek

mostanában már mindenki Lacika

a postás az orvos az unoka

mindenki ingujját félti

*

mostanában már csak úgy dobálja

az ételt a földre

és nincs reszkető kéz

domboruló kis sírocska hátul a kertben a kevincnek

nincsenek ráncok magány öregség

csak a gyöngysor és Lacika ingujja